

Bodemleven

Je hebt strakke lijnen voor me uitgezet
waar tegen het zonlicht in nog net
het zachte in te zien is
Altijd meten vanuit het nulpunt
zeg je met je blik omhoog en een hand boven je ogen

Onder mijn strooisel voel ik het schieten
van jonge wortels
het wurmen
in gangen
het krioelen
van voelsprietten
schildjes
en slijmsporen
Onderaards kan het ook glimmen maar dat zie jij niet
als je de verkeerde kant op blijft kijken

Dan buig je je voorover en steekt een spade in me
Begint me meter voor meter om te woelen
miljoenen pootjes schieten weg en je luistert niet als ik zeg
dat je misschien maar niet dieper moet graven
Je wroet met je blote vingers door mijn aarde
verschuift de lagen de onzichtbare draden

Ik roep Stop tot je stopt

en ik vertel je dat ik van nature al daal en jij zei toch
dat ik niet zomaar mag verzakken
Ik ben immers het grensooppervlak
tussen de lucht en de grond

Dat klopt zeg je
we willen je gewoon een beetje in de gaten houden
Je maait zachtjes door mijn raaigras
Vraagt hoeveel water ik door kan laten

Ik wil je laten zien hoe ik
nog best aardig op kan drogen
maar je staat al en schudt achteloos
alsof het leven er niet van afhangt
mijn zand van je handen